

எழுத்தாளன்

தமிழ் எழுத்தாளர்களின் சொந்தப் பத்திரிகை

EZHUTHALAN WRITERS' OWN PUBLICATION

TAMIL & ENGLISH MONTHLY

FORMERLY THE WRITER

ஆசிரியர் **அ.வெ.ர. கிருஷ்ணசாமி**

உலகமெனும் பெருவியம்பை
உலகில் மாந்தர்
உயிர்வாழ் துடிக்கின்ற
முனைப்பில் தோன்றும்
கலகத்தை, சிறுபிணக்கைக்
காதல் என்னும்
கவினரும் இன்பத்தைக்
கூடி வாலும்
நினைபெற நிதம் ஆய்ந்து
ஆய்ந்து மற்றும்
நினைவயர்ந்து குமைகின்ற
மாணுடத்தின்
குலமுயாக், குணமுயாக்
கொடிதான் ஏந்துங்
குறிகொண்ட எழுத்தாளர்
ஓர் குலத்தார்.

கனவு 11 கற்பனை 12]

திருச்சி 15-12-68

[துளிப் பிரதி 25 காசு

அன்பு கனிந்த கனிவே சக்தி

ஓங்காளி பராசக்தி உமை மகமாயி
உலகளந்த நாயகி ராஜ ராஜேஸ்வரி
ஆங்கார கருநீலி வராசி நிமிசி
அகிலாண்ட ஈஸ்வரி அன்னை ஜகன்மாதா
ரீங்கார சாமுண்டி சிவசங்கரி கௌரி
நிரந்தரி துறந்தரி திரியம்ப பகவதி
ஓங்குமென் உளத்தவிசில் ஒளி கு மா சக்தி
உள்ளிருந்து ஒலித்திருவாய் ஓம் சக்திதாயே.

அருள்களியும் ஆதிசிவன் தவசிருக்க
அன்பென்னும் ஆதிசக்தி இயக்கி ஆட
இருள் கனிந்த மனிதமனக் கோவில் தன்னில்
எங்கும் நிறைஒளி உலகத்து மூலப் பணையுமாகி
தருகின்ற ஞானத்தால் விழிதான் பெற்று
சக்தியுற்று மாணிடமே தெளிவே யுற்று
ஒருமையுடன் உளம் ஒன்ற ஆதிசக்தி
உவந்தளித்த பிச்சையிது மனித வாழ்க்கை.

உளம்ஒன்றும் அன்புதான் இறையைக் காட்டும்
உற்றவழி எனஉரைத்த சித்தவாக்கில்
புளகமுற்று உலகுயிர்கள் அனைத்தும் ஒற்றை
பெருகுடும்பம் என அறிந்து கனிந்து ஒன்றி
விளக்கம்பல கண்டவர்கள் மாடபுதித்த
மேலோரே! தமிழ்க் குலமே! சிவமும் அன்பும்
துளக்கமுற ஒன்றென்று சொன்னமூலன்
செந்தமிழின் சொல்லருமை சிந்தைசெய்வீ!

அலகையென இவ்வுலகில் ஆடிதிற்கும்
அவலங்கள் தொலைத்தொழிய ஆக்கம் ஓங்க
குலவுமெழில் மனஅமைதி வாழ்வில் தோன்ற
குறையற்ற வாழ்க்கைநெறி உதயம் ஆக
நிலவுகின்ற பகைவறுமை நோய்கள் தீர
நெஞ்சத்தில் அன்புகொண்டு கனிந்துழைத்து
நலம்பெறவே அன்னைசக்தி அன்பேயாகி
நடந்துகின்ற திருக்கூத்து தெளிந்து பாரீர்.

ஆல விஷ்ணுண்டசிவன் அழியவில்லை
அன்பதனால் கடுவிடமும் அணியே ஆக
கோவளழில் குலவுசித்த சாகரத்தில்
குடைந்து கடைந்தெடுத்தன்பு அமுதமாகும்
ஞாலமிதில் அன்புடையார் ஆற்றல்மிக்கார்
நமனுக்கும் அஞ்சாத நெஞ்சம் பெற்றோர்
சீலந்தர் திடசித்தர் தெளிந்த மேலோர்
சிந்தநெறென செந்தமிழே தெளிந்துகூறும்.

நான்தனியன் எனநினைந்து உலகில்உள்ள
சுலமுமே தன்பகையாய் தான்கொண்டு
நான்உயர்ந்தோன் எனவெறுண்டு சீறிப்பாயும்
நன்றியில்லா இதயத்தில் ஒளியேயில்லை
தன்உயர்ந்த மருந்தாகும் ஈயின்எச்சல்
தித்தித்துத்தேன் என்னசிறப்ப தொப்ப
ஊன்உடலில் உதிக்குமன்புத் தேனைச்சேர்ந்து
உளம்நெகிழ்ந்து பிணிதீர்த்து உயர்வோம் வாஃ.

அண்டபிண்ட சராசரங்கள் அனைத்தில்தீன்று
அணுக்குவையின் உட்பதிந்து இயக்கும்சக்தி
தண்டமீழில் சிவம்-சக்தி அன்பென்றுகித்

தனித்தபெரும் கருணைஉருநாங்கி இந்த
மண்டலத்தை தன்இயக்கும் மூலமாகி
மறைமுடிக்கும் எட்டா சுடர்பாதம் என்று
விண்ணுரைத்த வித்தகரின் வாக்கில் மேலும்
வித்தகியை மனத்தன்பால் பிணைப்போம் வாரீர்.

அன்புதனை பேசுதற்கு இறைவன் தந்த
அழகான நாக்ககனை கொடுவான் ஆக்கி
வன்புமொழி பலபுகன்று கொலுஞ்சூர்ஆகி
மாசுதனை தமிழ்மொழிக்கே சேர்க்கின்றூர்கள்.
என்புக்கும் நோய்போல தீமைபேசும்
எவரெனினும் அவர் அழியும் காலம்காட்ட
அன்பு சக்தி நா விருந்து மணிஓசை காட்டி
யானையென தீமைவரவு அறிவிக்கின்றான்.

கண் இமைகள் இரண்டினையும் கூர்ந்து வாரீர்
கண் சிமிட்டும் மேல்இமைதான் ஓடிவந்து
தண்ணென்றும் கீழ்இமையை முத்தாடி விட்டுச்
சற்றுவிட்டு மீட்டும் தொட்டாடல் போல
மண்ணகத்தில் சிவசக்தி கூத்தைக் காட்டி
மனிதமனம் அன்பாலே பழுக்க வென்றே
விண்சக்தி அருளாகி அன்பு முத்தாடும்
வினயத்தை தெளிந்தறிந்து சித்திப் பிரே!

அன்புக்காய் புத்தர்பிரான் துறவு கொண்டான்
அனைத்துயிரும் தன்உயிரே யென்றான் புத்தன்
மன்பதைகள் மீதுள்ள அன்பால் ஏசு
மடிந்திட்டார் சிலுவையிலே முன்னம் ஓர்நான்
துன்பத்தை அன்பாலே வெல்க வென்ற
சொன்னதொரு மகம்மதுவும் தொல்லையேற்று
அன்பாலே இவ்வுலகில் சக்திபெற்றே
அமரரென வாழ்கின்றார் புவியின் மீதே.

ஆற்றலது வேண்டிடுவோர் அன்பைத் தேக்கி
அழியாத பேராற்றல் பெறவே வாரீர்.
மாற்ற மிலா அன்பாலே கனிந்து இந்த
வையகத்தை அன்பாலே வென்று வாழ்வீர்!
சுற்றுக்கு இறையாகும் மனிதக் கூட்டை
கோவினென அமைத்திருவோம் வாரீர் வாரீர்
தோற்றவரே! வென்றவரே! தோல்வியில்லா
சொர்க்கத்தை அன்பாலே அமைப்போம் வாரீர்.

— ரெட்டியார்.

ஆட்டம்

(டி. எஸ். சுப்பராமன்)

மைகொஞ்சும் கண்மேல் மகிழ்வாட காரன்ன
மொய்குமுழும் பெண்நிலைவச் சூழ்ந்துயற் ருட
தவமிருந்த மேலாடை செம்மைக் கொடிபோல்
அவமில்லா நல்லரசாம் பெண்மைக் கசைத்தாட
வீசுகின்ற தென்றலுக்கு வேந்தனைக் கூட்டிவர
வாசமதை பூசுகின்ற வண்ண மலரூட
குன்றிடையே ஓடிவரும் இன்னருவி அன்னதோர்
தன்றுடை மெல்லிடையை நாரும் அணியொடு
சின்னவல்விச் சேர்ந்துவரும் ஊஞ்சலில் செல்வியவள்
மன்னந்தன் சேதித்த செயுவவள் தின்றூட
உள்ளத்தில் வள்ளல் நினைவாட உள் ளுவகை
துள்ளிக் குதித்தாட ஆடுகின்றான் ஆடுகின்றான்
நொந்திருந்த ஒன்றொடி நூறுவகை இன்பமெலாம்
சொந்தமென இன்றுச் சுவைத்து.

உவம்பாய் உழைப்பைக் காக்கின்றாய்

(ந. மு. க. முகம்மது ஹனீபா.)

உழைக்க விரும்பா மனிதரெலாம்
உன்னிடம் எழும்பே கற்றிடலாம்!
உழைக்க எங்கே சென்றாயும்
உவந்தே செல்லும் குணம் கொண்டாய்!

முறையே இல்லா மனிதரெலாம்
முறையாய் உன்னிடம் கற்றிடலாம்!
முன்னே முன்னே சென்றாயே
முறையாய்ச் செல்லும் குணம்கொண்டாய்!

பாட்டன் பூட்டன் சேர்த்துவைத்த
பழைய சொத்தில் வாழாமல்
தேட்டம் கொண்டு உழைத்துயர்ந்து
சின்ன எழும்பே வாழுகிறாய்!

நானே மறுநாள் வேண்டுகொண்ட
நாடிப் பொருளைச் சேர்க்காமல்
நானே கழிக்கும் மனிதருக்கு
நவவழி காட்டி நீ யல்லவோ?

இந்தியப் படைகள் அணிவகுத்தே
இன்தாய் நாட்டைக் காப்பதுபோல்
உத்தி நடந்தே அணி வகுத்தே
உவம்பாய் உழைப்பைக் காக்கின்றாய்!

நாசன் மகனே!

(திருச்சி பாரதன்)

நான் மகனே என்றான் குருவே
எண்ணி லடியார் மண்ணும் கலையே!
வாச மலராய் நேசத் தமிழின்
வல்ல வரிடை வீசும் மணமே!

பாச மகற்றி பந்த மகற்றி
பக்தி யுணர்வை ஊட்டுய் கனியே!
நாச சக்தி யாடி மடிய
நல்ல ருனத்தா திருவே ரகனே!

கனவு 11] கிவக, மார்ச்சி (15-12-68) [கற்பனை 12

வினை விதைத்தவர்

தமிழக அரசு, லாட்டரி சீட்டு விற்பனையின் மூலம், தனது ஆட்சியில் நல்ல பல திட்டங்களை நிறைவேற்றி விடலாம் என்று நம்புகிறது.

லாட்டரி சீட்டு மக்களிடையே பேராசையை வளர்த்து விடுகிறது. உழைப்பை உதாசினம் செய்யும் நிலை தலை தூக்கும். மக்கள் நிலை குலைந்து போவார்கள். அரசு, மக்களின் மனோபாவத்தை செம்மை படுத்த லாட்டரி விற்பனையை உடனடியாக நிறுத்தவேண்டும் என்பது அறிஞர்கள் கருத்து.

ஏனைய ராஜ்யங்களில் உள்ள அரசுகள் மட்டும் லாட்டரி சீட்டை நடத்தும்போது தமிழக அரசு மட்டும் அதை ஏன் நிறுத்தவேண்டும்? குறை கூறுவோர் வருவாய் வசூல்தற்கு வழி கூறட்டும் என அமைச்சர்கள் பதில் கூறுகிறார்கள்.

பத்திரிகைகளில் போட்டிப் பந்தயம், குறுக்கெழுத்துப் போட்டி பிரசுரிக்கப்பட்டு வந்தது. நல்ல வருவாயும் பத்திரிகைகள் அடைந்து வந்தன என்றாலும் மக்கள் மனோபாவத்தை அது கெடுக்கிறது என்று தெரிவிக்கப்பட்டும் ஆனால் விட்டவர் துணிகரமாக போட்டிப் பரிசை நிறுத்தி மக்கள் அபிமானத்தை பெற்றது.

குதிரைப் பந்தயத்தில் பணத்தைக் கட்டி நஷ்டமடைவோர் தொகை அதிகரித்து வருகிறது என்பதை அறிந்து பல்லோரால் அது கண்டிக்கப்பட்டது.

வியாபார ஸ்தலங்களில் சேமிப்புச் சீட்டுகள், குலக்குச் சீட்டுகள் போன்ற வியாபார அபிவிருத்தி என்று சொல்லப் படுவது போலீஸ் சட்டப்படி குற்றமுடையது என்பதை அதிகாரிகள் வற்புறுத்தி வருகிறார்கள்.

அண்மையில் பல சீட்டுக் கம்பெனிகள் மீது அரசாங்கம் வழக்குத் தொடர்ந்து நீதிமன்றங்களில் வழக்குகள் விசாரணைக்கு இறங்கி வருகின்றன.

இந்த நிலையில் அரசு லாட்டரி சீட்டின் மூலம் சில லட்சாதிபதிகளை அறிமுகம் செய்து வைத்து நாட்டுக்கு நன்மை என்று கூறுகிறது.

அரசின் உறுதியைப் பார்த்து தனிப்பட்ட பலர் இம் மாதிரி சீட்டுக் கம்பெனிகள் ஆரம்பிக்கலாம். ஆங்கு மோசடையும், தவறதலும் ஏற்படலாம். அரசாங்கமே செய்யும் ஒரு பிரிங்க் வியாபாரத்தை தனி மனிதன் செய்வதில் என்ன தவறு என்று கேட்கப்படலாம். அரசாங்கம்

தனி மனிதர் சீட்டுக் கம்பெனிகளை நடத்தக் கூடாதென உத்திரவிட்டால் இந்தியாவின் முதல் நீதிமன்றம் வரை வழக்கு நீண்டு செல்லும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

உழைக்காமல், தனக்கு அதிர்ஷ்டம் இருக்கிறதா இல்லை என்பதை ஒரு ரூபாயில் பரிசை செய்த பார்க்க அணவரும் விரும்புவார்கள். அந்த ஒரு ரூபாயோடு சனியன் தொலைந்தால் பரவாயில்லை.

ஒரு ரூபாயினுக்கு ஒரு லட்சம் கவர்ச்சிகரமான திட்டம், கடன் வாங்கியும், நகைகளை விற்கும்; அதிகமாக டிக்கட் வாங்கினால் ஒன்றிலாவது பரிசு கிடைக்காதா என்ற ஆசையால் முனைந்து பார்த்து தோல்வி உண்டாவர்கள் தினம் தினம் பெருகி வருகிறார்கள்.

எப்படியேனும் பணம் சேர்ப்பது என்பது இக்காலத்தில் மனித லட்சியமாகிவிட்டது. வசதி படைத்தவர்கள் தங்கள் வியாபார முறையாலும், அதிகாரம் படைத்தவர்கள் தங்கள் அதிகாரத்தைக் கொண்டும் இந்த ஆசையை திறைவேற்றிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

வசதியோ, அதிகாரமோ இல்லாதவர்களை இந்த லாட்டரி சீட்டு நிலைகுழியச் செய்துவிடுகிறது. குடும்பம் சீர்குலைந்து போகிறது. பேராசை பெருங்கட்டமாக முடிகிறது.

பண வசதி படைத்தவர்கள் டிக்கட் அதிகம் வாங்கி நஷ்டமடைவதைப் பற்றி நாம் கவலைப்படவில்லை. "யானை படுத்தால் குதிரை மட்டும்". ஆனால் சாதாரணமாக சொல்பமாக முதல் சேர்த்து வைத்திருப்பவர்கள் இந்த லாட்டரி சீட்டினால் நிலைகுலைந்துபோய் தற்கொலையில் முடி கிறபோது இத்தனைப்பற்றி சற்று சிந்தியுங்கள் என்று அரசினரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

சின்னஞ்சிறு குழந்தைகள் தங்கள் கைகளில் ஒரு ரூபாய் நோட்டை வைத்துக்கொண்டு கீழ் வரிசையில் நின்பதும், பெண்களும் ஆண்களும் பகலெல்லாம் டிக்கெட்டுக்கு காத்திருக்கும் காட்சி மனதிற்கு வேதனையைத் தருகிறது. அறிவு வளராத அந்த சிறு குழந்தை தனக்குப் பரிசு கிடைக்கவில்லை என்று அறிந்தால் அரசு தன்னை ஏமாற்றிவிட்டது என்றுதான் கருதும்.

பரிசு கிடைத்தால் தமது அதிருஷ்டம் என்று சொல்வார்கள். பரிசு கிடைக்கவில்லை என்றால் அரசு தன்னை ஏமாற்றிவிட்டது என்று நினைப்பது மனித இயல்பு.

பரிசு பெறுவோர் பட்டியலைவிட, ஏமாற்றப்பட்டவர்களாக கருதுவோர் பட்டியல்தான் பெரியது. தமது ஆட்சிக்காலத்தில் ஒரு சில இலட்சாதிபதிகளை உருவாக்கி விட்டாலும் ஏமாற்றமுடைய மக்கள் அரசை பழிவாக்க நினைத்தால் அதன் முடிவு பயங்கரமானதாக அமையும் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறோம்.

புகளைய அடித்து செருப்பு தானம் செய்து கதையைப் போல, ஏழை எளியவர்களை பேராசை கொள்ளும்படி செய்து, நஷ்டமடையச் செய்து, அதனைக்கொண்டு திட்டங்கள் நிறைவேற்றுகிறோம் என்று சொல்வது முடியும்.

லாட்டரி டிக்கட்டின் வேதனை பொதுத்த தேர்தலில் எதிரொலிக்கச் செய்யும் என்பதை நான் கூட்டி தெரிவித்து விடுகிறேன். ஊழுகிர சங்கை விதை வைத்தால் விடிகிற போது அது விடி யட்டும். வினை விதைத்தவர்கள் அறவடை செய்தபாடு அகவேண்டும். தப்ப முடியுமா?

* ஜீவ காந்தா *

—[எஸ். ஜி. இராமாஜலு நாயுடு]—

(சென்ற மாதத் தொடர்ச்சி)

ஜீவானந்தன் இதைப் பத்திரிகையில் படித்துவிட்டு அடுத்த பக்கத்தை திறப்பவே, அவ்வருஷத்திய டாக்டர் பரிகஷையில் தெரியபர்களின் ஜாபிதாவைக்கண்டு தான் முதல்தரமாய் தெரியிருப்பதை அறிந்து சந்தோஷப்பட்டான். தன் சந்தோஷத்தை தன் தந்தைக்குத் தெரிவிப்பதற்கில்லை எனன்று வாடினான். உலகத்தில் எந்த சந்தோஷம்தான் பூரணமுள்ளதாயிருக்கிறது? எவர்பார்த்து சந்தோஷப்பட வேண்டுமோ அவர் இல்லாமற் போனபிறகே வீடுகட்டி முடிவாகிறது. எவர்கள் கையிலேந்தி ஆசை யுடன் முத்தமிட்டுக் கொஞ்சவேண்டுமோ அவர்கள் காலமானபிறகே வீட்டில் ஆண் குழந்தை பிறக்கிறது. தரித்திர காலத்திலெல்லாம் கூட இருந்து கஷ்டப்பட்டவர்கள் செல்வம் திரண்டு செளக்கியப்படும் காலத்தில், அருகே இருந்து பார்க்கும் திருப்திப்படக் கொடுத்தவைக்காமற் போகிறார்கள். எத்தனையோ வருஷங்களைக் கணினிவாகத்திற்கு பிரயத்தனம் செய்து கொண்டிருந்து அந்த அருமைக்கு தந்தை போன பிறகே குமாரத்தைக்கு விவாகநாளும் கூடுகிறது. அமைப்பு போல்தான் எதுவும் நடக்கும்.

கிருஷ்ணமாச்சாரி சென்னைக்குப் போய் பிரதான உத்தியோகஸ்தர்களிடம் சிபார்சுபெற்று ஜீவானந்தத்தை சென்னை ஜெனரல் ஆல்பர்த்திரியில் முன்னுதவ ஸர்ஜனாக நியமிக்கும்படி செய்தார். அதன் பிறகு அவர் பல இடங்களுக்கு மாற்றப்பட்டு கடைசியாக கும்பகோணம் ஆல்பர்த்திரியில் ஸர்ஜனாக அமர்ந்தார். தனது வேலையில் மிகத் திறமையுடனும் நடந்துகொண்டு வீசேஷமாய் ஏழை ஜனங்களின் உபகாரியாய்ப் புகழ்பெற்று வந்தார். பிரதான தர்ம குணம் ஜீவானந்தத்திடம் பூர்ணமாய் நிறைந்திருந்தது.

குழுதவல்லியம்மாள் எ ட ட ம் பு துரும்பாகவிட்டது. கழுத்தில் மாங்கல்யமொன்று தவிர வேறொன்று ஆபரணங்களும்மில்லை. தினமும் தன் பக்கியத்தின் பட்டத்திற்கு பூஜை செய்து வீட்டே உண்ணுவார். காலை மாலை ரோஷங்களில் ஆய்வு தரிசனம் தவறாதிருக்கிறார். குழுதவல்லியுடன் அதிகமாய் பழகிவந்த அழகிரிசாரி

நாயுடுவின் மனைவியான அலமேலம்மாள் ஒருதினம் குழுதவல்லியின் குடும்ப சேஷங்களையிவிரிசாரித்தான்.

குழுதவல்லி-என் பர்த்தா சிறைக்குப் போனதுகூட அவ்வளவு துக்கமில்லை. இந்த பகவத்சேவை அவருக்கு இல்லாமற் போய்விட்டதே அதுதான் எனக்கு பெரிய வாதனை.

அலமேலம்மாள்-எல்லாம் தலைவதியம்மா, மூன்று தீபாவளி போய்விட்டது, இன்னும் மூன்று தீபாவளியானது உங்கள் பர்த்தா வந்துவிடுவார். என் பர்த்தாவை நான் அப்படி பார்க்கப் போகிறேனோ? அவர் தலைமேழுத்து நிலகிரி மலையில் அவர் புனிக்கு இரையாக வேண்டியதாகிற்று. நான் இந்த துக்கத்தை அடக்கவில்லை நுக் கழுத்தாய்க் காலந்தள்ளவில்லையா? தலைக்குமேல் வெள்ளம் வந்தால் என்ன செய்கிறதற்குமா?

குழுதவல்லி-உங்கள் பர்த்தா எவ்வளவுவா குணசாலி. இதைப் புலிவேட்டைக்குப் போகாமலிருந்தால் சேஷமாமக இருப்பாரே.

அலமேலம்மாள்-ஐயோ! அவர் ஒரு முறட்டுமுண்டமம்மா. எப்போதுபர்த்தாலும் துப்பாக்கியைத் துடைத்துக் கொண்டே கிடப்பார். அவர் புலிவேட்டையிலே ரொம்ப சமர்த்தாராம். சிங்கப்பூலிலே அவர் ஆறு புலிகள் வரை வேட்டையாடக்கொண்டு அந்த தோல்களை எல்லாம் வைத்திருக்கிறார். அத்திரகாக அதிகாரிகள் நற்சாஷிப் பத்திரங்கள் மெடல்கள் கொடுத்திருக்கிறார்களாம்.

குழுதவல்லி-நிலகிரியிலே இந்த அநியாயச் சாவு அவருக்கு எப்படி வந்தது.

அலமேலம்மாள்- அதுவா, பணக் கொழுப்பாலே வந்தது. அங்கே வங்கியிருக்கும் வீடுகளின் பக்கம் இரவிலே ஒரு புலிதப்பிவந்து நடமாடுகிறதென்று கண்டு அதைப் பிடிக்க ஆட்களோடு ஒரு மலிப் பங்ளத்தாக்குப் பக்கம் போனாராம்! அங்கே தாயைக் கண்டுபிடித்துச்சூட, அந்தப்புலி இவர மீலே பாய்ந்து இவருடைய

புழுத்தைக் கவ்விற்றும். கூட இருந்த ஆட்கள் ஓடிவிடவே புலி இவரைத்தின்றிவிட்டதாம். அவர் துப்பாக்கியையும் அந்தப் பக்கம் வந்தார்கள் பாரோ கொண்டுபோய்விட்டார்கள். பாய்பாட்டிக்குப் பாய்மீதுலேயே சாவு என்றது சரியாய்ப் போச்சது.

குழுதவல்லி- நீங்கள் சொல்லுவதைக் கேட்டால் என் உடம்பு நடுங்குதம்மா! அநியாயம் அம்மா இது!

அலமேலு-செத்துத் தொலைந்தவர்களைப் பற்றிப் பேசி என்ன லாபம். அது இருக்கட்டும். உங்கள் குமாரனுக்கு இன்னும் கரியானம் பண்ணாமல் இருக்கிறீர்களே. அப்படி ஒரு விவாகம் ஆனால் உங்கள் துக்கமும் ஆறும். மறாமலை பார்த்தபடியும் வாக இருக்கலாமே.

குழுதவல்லி-எனக்கு வாக சூப வங்கியாப் பற்றி அவ்வளவாகத் தெரியாது. நல்ல பண்ணைக்கு வரவேண்டுமோ? மேலும், மாய்ப்பு வெகு முக்கியமான சங்கத்யமாம்!

அலமேலு-படித்த பெண்ணை வேண்டும்? என் வீட்டிலேயே யை பெண்டு இருக்கு. எங்கள் வீட்டுக்காரருடைய வளர்ப்புப் பெண்ணே; எல்லாம் தம்மைச் சேர்ந்த ஜாதிதான். தாயும் தகப்பனும் செலாரிசார் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்தாலே தங்க விநாயகம்போல் இருப்பார். எந்தப் புல்தகத்தையும் மடமட வென்று படிப்பார். அவளுக்குத் தினமும் பத்திரிகை வசுகிறது. இங்கிலிஷும் எங்கியும். உங்களுக்குப் பிரியமானால் எங்கள் வீட்டுக்கு வந்து உபகாரணம் பார்த்தீர்கள். அது உங்களுக்குப் பிடிக்காவிட்டால் வேறு இடத்திலும் பார்த்தீர்கள்.

குழுதவல்லி-அப்படியா சங்கதி! உங்கள் வீட்டிலேயே பெண் இருக்கா! வளர்ப்புப் பெண்ணென்கிறீர்களே, தம்முடைய குலத்துப் பெண்தானா?

அலமேலம்மாள்-ஜாதி விஷயத்தில் கொஞ்சம்கூட சந்தேகம் வேண்டாம் அம்மா, உங்களிடம் நான் பெய்சொல்லவே! நீங்கள் சந்தேகப்பட வேண்டியதில்லை.

குழுதவல்லி-பகவத் ஸந்திதியில் இந்தப் பேச்சுகள் நடக்கின்றன. பெண்ணின் பெயர் என்ன?

அலமேலம்மாள்- பெண்ணின் பெயர் "காந்தா". அவளுடைய பெற்றோர்கள் ஏழைகளானாலும், நான் எல்லாம் விமரிசையாய் செய்கிறேன். எந்தக்

கோயிலிலாவது இவ்வளவு பொங்கல் வைத்துக் கல்யாணம் நடத்தினாலும் சம்மதமே. எதற்கும் பெண்ணை வந்து பாருங்கள்.

இந்த சம்பாஷணைகளுக்குப் பிறகு வெள்ளிக்கிழமையன்று வருவதாகக் குமுதவல்லி சொல்லி, அலமேலுமாமும் சம்மதித்து சாமிமலைக்குப் புறப்பட்டுப் போனார், தன் வீட்டுக்கு வந்ததும், தான் தக்க இடத்தில் விவாகத்திற்குப் பேசி இருப்பதாயும் மார்பின்னை அவ்லூட்டாக்டராய் இருக்கிறாரென்றும் காந்தாவிடம் சொன்னார்.

காந்தா: டாக்டரோ, கலெக்டரோ, எவரையும் நான் விவாகம் செய்து கொள்ள முடியாது. என் விவாகத்திற்கு இப்பொழுது என்ன அவசரம்? என் கல்யாணத்தைப் பற்றி நீங்கள் பேசுவது உட்போகமற்றது. சுத்த அசட்டுத்தனமானது.

அலமேலு:—என்ன அம்மா, எடுத்ததும் இப்படி நீ வெட்டிப் பேசுகிறாயா? இதுவரையில் இவ்வாறு பேசியதே யில்லையே?

காந்தா:—என் கல்யாண சங்கடத்தில் மட்டும் நீங்கள் குறுக்கிட வேண்டாம். விவாகத்தால் சொள்கியப்படுவதும், துக்கப்படுவதும் நானே தவிர நீங்கள் எல்லாம். இந்த நிமிஷமே என்னை கோலாருக்கு என் பெற்றோர்களிடம் அனுப்பிவிடுங்கள். விவாகத்தை நடத்த என் பெற்றோர்களுக்கு அதிகாரம் உண்டே தவிர உங்களுக்குக் கிடையாது.

அலமேலு:—உன் பெற்றோர்கள். என் வார்க்கத்தைக்குப் பதில் சொல்லமாட்டார்கள். நல்ல இடம் தலறிப் போகக் கூடாது. இந்த ஆளிமாதமே நடத்தி விடுவது நல்லது.

காந்தா:—எனக்கு இப்பொழுது கண்டிப்பாக விவாகம் வேண்டாம். நான் "சுதேசமித்திரன்" படிக்கிற பெண். என்னை எமாற்றி என் வாழ்நாள் விண்ணாசைக் முடியாது. நீங்கள் மீறினால் போலீஸுக்கு தெரிவிக்கும்படியான வயது எனக்கு வந்துவிட்டது. நிதானியங்கள். என் இஷ்டமில்லாமல் செய்யும் கல்யாணம் என்னை கொடு செய்வது போலத்தான். ஆகவே மறுபடியும் நீங்கள் கல்யாணப் பேச்சை எடுத்தால் அதனால் ஏற்படும் கசப்பின் பிறிதல்ல மிசலும் விபர்தமாகிவிடும்.

அலமேலு:—நீ என்ன இன்றைக்குப் புதுவிதமாக மீறி பேசுகிறாய்?

காந்தா:—நான் வளைக்கமுள்ள பெண்தான். ஆனால் கல்யாணம் என் இஷ்டத்தைப் பொறுத்த விஷயம். அது

பெரிய சங்கதி. இக்காலத்துப் பெண்களுடைய மனப்போக்கின் அறிஞர்களை நீங்கள் உணர் மறுக்கிறீர்கள் போலவும், அல்லது உணர்ச் சக்தியற்றவர்கள் போலவும், காணப்படுகிறீர்கள். அதனால்தான் விவாகத்தைப்பற்றி வினே திரும்பத் திரும்பப் பேசுகிறீர்கள்.

அலமேலு:—வலிய வறுகிற வாழ்வை உதைத்துத் தள்ளாதே. குமுதவல்லி மிக்க சாது அந்த அம்மாளின் குமாரன் ஜீவானந்தம் நல்ல புகழ் சுவாமி. கும்பகோணம் ஆஸ்பத்திரியில் டாக்டர் வேலை. குமுதவல்லியை நீ விடுபுக்குத்தம் அடக்கி ஒரு மூலையில் இருக்கவிட்டு எல்லாம் உணர் அநிகாரமாகவே ஆக்கிக்கொள்ளாமல். குமுதவல்லி தன் பர்த்தா ஜெயதிலம் இருக்கிற விசாரத்திலே உருக்கி மெலிந்து கிடக்கிறார். இனி அதிகநாளையீரோடு இருக்கமாட்டான். உனக்கு மாமி கொடுமையேயிராது. நீயே எல்லாவற்றுக்கும் ஜனமானியாகிவிடலாம்.

காந்தா:—குமுதவல்லியம்மாளின் புருஷர் சிஷையிலா இருக்கிறார்? அவர் பெயர் என்ன?

அலமேலம்மாளி:—என்ன காந்தா! நாகப்பட்டணம் சேரவலு நாயுடு ஜெயப்பற்றி நீ கேட்டதில்லையா? அவர் வெப்பிலுக்குப் போனதும் உணக்குத் தெரியும். அவர் குமாரன் போத்தான் ஜீவானந்தம். அவர்தான் இந்த ஊரிலே டாக்டர் உத்தியோகம் செய்கிறார். அவருக்குத்தான் உன் பிள்ளைப் பேசினேன். தாவிட்டும் உன் கழுத்திலே ஏறிவிட்டும். அப்பாலே நான் அவர்களை ஆட்டிவைக்கிறதை நீயாபாரு.

காந்தா:—உங்கள் பிரியம்போல் செய்யுங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் தகப்பனாருக்குக் கல்யாணம் எழுதிவிட வேண்டும், குமுதவல்லியம்மாளி எப்பொழுது இங்கே வரப்போகிறீர்கள்?

அலமேலு:—அவர்கள் இவர்கள் என்ற சொல்வதை; அவள் இவள் என்று சொல். வெள்ளக்கிழமை குமுதக்குறும் வரும், உன்னை நன்றாக சீக்காரித்து வைக்கிறேன். நீ வேறு தனக்கு குறுக்கோடு ரொம்பவும் வணக்கிக்கோட்டு. என் படியாவது முடிச்செய்யும்படி நடந்துகொள். பிறகு நீயே ராணி. நான் மந்திரி. எல்லாம் நம்முடைய அதிகாரந்தான்.

காந்தா:—உங்கள் பிரியப்படியே செய்கிறேன்.

என்று சொல்லுகையில் காந்தா கண்களில் தன்னை அறியாமலே ஜலம் பெருக அதைத் துண்டித்துக்கொண்டார். அனம்பார்த்த அலமேலு "காந்தா என்னைவிட்டு பிரிவபடுமே என்று அழுதிராயா? ஒரு பேரதும் உன்னை அந்த குமுதச்சிறக்கியிடம் விட்டிருக்கமாட்டேன். அவள் அதிகாரம் செல்லாது. எல்லாம் நான் வைத்ததே சட்டமாயிருக்கும். நீ எதற்கும் பயப்பட வேண்டாம்" என்று சொல்லி காந்தாவின் கண்ணைத் துடைத்தார். தான் கண்ணீர்விட்டதற்கு வேடுகு அர்த்தம் அலமேலு அம்மாளின் கற்பித்துக் கொண்டதைக் கண்டு காந்தா உள்ளுக்குள் சிரித்துக் கொண்டான்.

முதலில் கல்யாணப் பேச்சே எடுக்கக் கூடாதென்று அவ்வளவு கோபாய் எதிர்த்த காந்தா பிறகு பகலால் சாதுவாகி விவாகத்திற்கு ஒப்பியது அலமேலுக்கு ஆச்சரியமாயிருந்தது. விவாகத்துக்கு மறுத்த காந்தா பணக்காரர் வீடு என்று தெரிந்ததும் ஒப்புக் கொண்டான் என்று தெரிமேலும் மனமொத்து உள்மனம் யாப்புடையவர்களாய் நித்தால் தான் முடியும்.

வெள்ளக்கிழமையன்று அலமேலம்மாளி அனுப்பிய பெண் துணையோடு குமுதவல்லியம்மாளி மோட்டாரில் புறப்பட்டு அலமேலு வீடுவந்து சேர்ந்தான். காந்தா குமுதவல்லியின் பாதங்களையே நமஸ்கரித்து பக்கத்தில் மிக்க பிரியமாய் உட்கார்ந்தான். காந்தாவுக்கு குமுதவல்லியைப் பார்த்ததும் மனம் பிடித்துப் போய் திறு. குமுதவல்லி எவ்வளவுவோ இதைத்திறுத் தன் வதன காந்தா மாரவிட்டே. குமுதவல்லிக்கும் காந்தாவின்மேல் அதிக பிரியமுண்டாகிவிட்டது. குமுதவல்லி காந்தாவின் பணக்காரனைப் பார்த்தவிறும்பு காந்தாவும் தன் கண்ணாடி பிரேரணைத் திறந்து வரிசை வரிசையாய் புல்தகங்களை எடுத்துவைத்தான் குமுதவல்லி ஒவ்வொரு புல்தகமாய் எடுத்துப்பார்த்தான். திருக்குறள், எல்லிபாரதம், கம்பனின் பாடல்கள், ஆங்கில நூல்கள், பல நாடவல்கள், நாவலியர்ப் பிரபந்தம், இன்னும் பலவை இடக்கொள். பத்திரிகையிலிருந்து வெட்டி எடுத்து ஒட்டிய பெரிய நோட்டெய்க்கம் ஒன்று இருந்தது. இவற்றை செல்லாம் ஆசையோடு குமுதவல்லி பார்வைவிட்டான். அதுவரையில் அலமேலுமும் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டிருந்துவிட்டு காப்பீடு வைக்க உள்னக்குச் சென்றான். அவள் அப்படிச் சென்

றதும் காந்தா மிக்க ஆவலோடும் குறுநவல்லியின் இரு கன்னங்களிலும் முந்தமிட்டுவிட்டு நல்லுவிந்துகொண்டான். எங்கும் கேட்காது இந்த விசித்திரத்தைக் கண்டதும் குமுதவல்லி என்னவோ காந்தாவைக் கேட்கப்போக உடனே காந்தா தன் கையால் அந்த அம்மையின் வாழைக்கையால் பெத்தி மறுபடியும் முத்தமிட்டான். அப்பொழுது காந்தாவின் கண்களில் நீர் அடக்கமுடியாதபடி பெருகுவதை குமுதவல்லி கண்டு திடுக்கிட்டான். தன்னை அறியாமலே தன் முந்தானையான் அவளது கண்களைத் துடைத்தான். அந்தர்குள் அலமேல்மாளர் அங்கு வந்தறிவுடும் காந்தா ஜடகையாகக் கண்ணீரைத் துடைக்கக்கொண்டு இன்னும் பாக்கியுள்ள தன் புலங்கக்களை எடுத்துக் காண்பிப்பதுபோல் இருந்தான்.

அவ்வேழை:-அம்மா உங்கள் மருமகனின் புலங்க முட்டைவைப்பார் தீர்க்கனா? படித்த பெண்ணை இருக்க வேண்டுமென்றிருக்கே? உங்கள் மனம் திருப்தியாயிற்று?

குமுதவல்லி:-ஒருவிதத்தில் கொஞ்சம் திருப்திதான். ஆனால், இந்தப் புலங்கக்களை யெல்லாம் படித்துக் கொண்டிருந்தால் சமையல்கட்டில் சாதம் ஆகிவிடுமா? படித்த பெண்கள் தங்களை ராணிகளாக நினைத்துக்கொண்டு மற்ற பெண்களுடன் சேராமல் பிரிந்துபோய் ஒண்டி மரமாகத் தூர இருந்துகொள்கிறார்கள். நாகரீக ரவிக்கைகளும், சிங்காரசங்களும், கையில் ஒரு வெண்மையான கைத்தண்டுமொகி நார்காலியில் வீற்றிருக்கிற துரைசானியாகிவிடுகிறார்கள். சாதம் சமைக்கவும், வீதியில் கோலம் போடவும் வேறு வேலைக் காரியை வைக்கவேண்டியிருக்கிறது. கட்டிக்கொண்ட புருஷனுக்கு ஏதாவது நேரயந்தரடி வந்தால் இவ்வளவு கஞ்சி காய்ச்சி அவன் வாயில் ஊற்றி வதற்குக்கூட இந்த அலங்காரப் பொம்மைகளுக்குத் தெரியாது. இவ்வளவு யுத்திக்கேட்ட கட்டைகளைக் கட்டிக் கொண்டு எப்படி குடித்தனம் பண்ணித் தொலைப்பது? படிப்பும் இருக்கவேண்டும்; விட்டுவைக்கவும் தெரிந்துக்கொண்டும். (தொடரும்)

“எழுத்தாளன்”

ஆண்டுமலர் உட்பட

வருட சந்தா ரூ. 3—00

தனிப்பிரதி 25 பைசா

சிறப்பு மலர் தனி.

விபரங்களுக்கு: திர்வாதி,

“எழுத்தாளன்”

24, தேரடிக்கடை தெரு.

திருச்சி-2.

அண்ணல் காந்தியடிகள் நூற்றுண்டு விழா

(வல. தட்சிணமூர்த்தி)

அண்ணல் காந்தியடிகளின் நூற்றுண்டு விழா அணிதையுள்ளது. காந்தியடிகள் வாழ்ந்த காலத்தில் காந்தியடிகளைப் பற்றியும், காந்தியடிகளின் கொள்கை பற்றியும் பல சித்தம் பகுதிகளில் தாய்களே இயற்றியும், பிரச் இயற்றத் தாம் பாடியன வாகவும், பல கவிதைகளும், இசைப் பாடல்களும். காந்தி பாட்டு, கதர்ப்பாட்டு, நீண்டபாமைப்பாட்டு, தேசியப் பாடல் போன்றனவாகப் பல நாடக அரங்கங்களிலும், இயக்கப் பாடல்களாகவும் பாடப்பட்டுள்ளன. அவற்றை மீண்டும் மக்கள் கேட்க வாய்ப்பளிப்பது நல்லபயக்கும.

தங்களிடத்தில் தங்கள் இயற்றியதோ, தங்கள் பாடியதோ, பிரச் பாடத் தாங்கள் கேட்டனவோ, அன்றிப் பிறவையால் தங்கள் அந்தந்த வராகவோ உள்ள காந்தியடிகளைப் பற்றிய இசைப் பாடல்கள், செய்யுட்கள் முதலியன

இருப்பின் அவற்றை இயற்றிய ஆசிரியர், பாடியவர்கள் இராகம் முதலிய நூற்புகளோடு எழுதியனுப்பாமல் பணிவோடு வேண்டுகிறேன். முழுப் பாடல்கள் நினைவில்லையாயின் பாடல்களின் சில அடிகள் மட்டும் கிடைத்தாலும் அனுப்பவேக்கவும்.

காந்தி நூற்றுண்டு விழாவையொட்டிய ஒரு வாரத்தினி நிகழ்ச்சிக்காகவும், நூலாகத் தொகுக்கவும் இவை தேவைப்படுகின்றன.

தங்களிடம் காந்தியடிகள் பற்றிய செய்யுட்கள், பாடல்களின் கையெழுத்துப்படி, அச்சேரிய துண்டு பிரசுரங்கள், சிறு நூல்கள், கிராமபோன் ரிக்கார்டுகள் முதலியன ஏதும் இருப்பின் அனுப்பவேப்பின் அவற்றைப் பதிவு செய்து கொண்டு தவறாது நன்றியுட்கவேண்டு திருப்பி அனுப்பி விட வயலும். பிர யாருடனாவது தொடர்பு கொண்டால் இத்தகைய உதவிகள் கிடைக்கும் எனத் தாய்கள் கருதினும் அச்செய்தியினை எனக்கு அறிவிக்க வேண்டுகிறேன். இக்கடிதம் தங்கட்குக் கிடைத்தமைக்கு மறமொழியிடுக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

புதுமைக் குயில்!

—(6)—

(கவிஞர் இல. வாசுகிநாதன்)

புதுமைக் குயில் வையம் வந்தது—கடற்

புதுவைப் பெருநகர் சென்றது

இதயக் கதவைத் திறந்து—செளி

இனிக்குக் கீதம் பொழிந்தது! 1

புரட்சிக் கருத்தைப் புகன்றது—உறு

புன்மைத் தன்மை அகன்றது

மருட்சிப் பார்வை மறைந்தது—மறு

மலர்ச்சிப் பாதை தெரிந்தது! 2

குழந்தை உள்ளத்தைக் கொண்டது—தேள்

குலவு மழலைவே விண்டது!

இழற்க வாழ்வையே தந்தது—நமக்

கிறவை அகவே தந்தது! 3

அறிவுப் பெருவிவள்ளம் பாய்ந்தது—அதில்

ஆன்மப் பசியெல்லாம் ஓய்ந்தது

செறியும் வீரமே சிறந்தது—நம்

சிந்தனை வளவில் வீரிந்தது! 4

கவிதை வேள்வியைக் கண்டது—பெருங்

கவிஞர் மரபினைக் கொண்டது

புவியில் வாழ்வினைப் பெற்றது—புகழ்

பொன்னிம யத்திலே உற்றது! 5

நினைவிற் புதுமையைச் செய்தது—புவி

நெடிய புகழினைக் கொய்தது

மனதிற்ப சமையை அளித்தது—அதன்

மாத்மியிற் ஓசை நிலைத்தது! 6

எட்டயபுரம் கவிஞர்களும் கலைஞர்களும் - 15.

காசி விசுவநாத பாண்டியன்

[கி. முத்தாராமகிருஷ்ணன்]

இவர்கள் வாழ்க்கையே ஓர் சோகக் கதையாகும்.

ஓத்திரமும் கைப்பழக்கம் சேத்தமியும்
நாப்பழக்கம் வைத்தொரு கல்வி மணப் பழக்கம்—
[நித்தம் நடையும் நடைப் பழக்கம் நட்பும்
[ததையும் கொடையும் பிறவிக்குணம்.]

என்ற ஓளவையார் கூற்று இவருக்கு பொருத்தமாகும். சிறந்த சித்திரக்காரர் இவரே.

மேனாட்டில் சாலமோன் என்ற சைத்திரிகள், பழங்கள் கொண்ட படம் ஒன்றும், இளம் பெண்கள் கொட்டி படம் ஒன்றும் வரைந்து காட்சியில் வைத்தார். அங்கு பழத்தின் மீது வண்டுகள் மொய்த்து ஏமாந்தன. பெண்படத்தினை மனிதன் தொடர்புபாற்றி ஏமாந்தான். இது வரலாறு. இதே நிகழ்ச்சி எட்டயபுரத்திலும் நடந்தது. காசி விசுவநாதன் அவர்கள் ஒரு திரை ஓவியம் தீட்டியுள்ளார். இவரது நாடகத்திற்காக அது ரோடுசின். நாடக அரங்கில் அது தொங்க விடப்பட்டுள்ளது. ஊர்பிரமுகங்கள் பல இதனைக்காண வருகிறார்கள். இதில் ஒரு மேதை ரோடு சின்மீது மிதித்து கீழே விழுகிறார். உண்மை உணர்கிறார். தான் சீனியே ரோடாக நினைத்துச் சென்ற செய்தி தெரிவிக்கிறார். யாவரும் மன் மகிழ்ச்சி கொள்கிறார்கள் இவரது திறன்பற்றி. அரசாங்கத்திலே ஒரு சான்றிதழ் சித்திரம் வரைந்தற்கு பெற்று இருக்கிறார்.

இவர் தனது இரு பிள்ளைகளை தேவராசன், ஜெகதீசன் என்பவரின் பேரில் தேவராஜ ஜெகதீச தியேட்டரிக்கல் பாய்ஸ் கம்பெனி துவக்கினார். எட்டயபுரத்திலும் அதன் சுற்று வட்டாரத்திலும் உள்ள 10 முதல் 15 வயதுள்ள சிறு குள்ள இதில் சேர்க்கப்பட்டனர். சிலர் ஈர்க்கப்பட்டனர். பையன்களுக்கு

கருக்கன், காப்பு, சங்கிலி மூன்றும் இனமாக போடப்பட்டு அவர்கள் நாடகத்தில் நடித்துவந்தனர்.

தயாளன் என்ற நாடகத்தினை தானே முன்னின்று எழுதி நடித்தார்கள். நாடகத்தில் புதிய ஒப்பனை திருப்பங்கள் செய்தார்கள்.

பிரகலாதன் நாடகத்தில் மலை, கடல் முதலியன தத்தராமாக அமைத்தனர்.

வள்ளி திருமணத்தில் தினைப் புளகம் காவலில் கிளிகள் பறவைகள் உண்மையாகவே பறந்தன கூடின. சுப்பிரமணியனின் மயில் வாகனம் தத்தராமாக அமைத்தது.

பல நாடகங்களுக்குத் தானே சீன்கள் எழுதினார். பல அமைப்புகளை தானே முன்னின்று செய்தார். இவர்கள் நாடகங்கள் விளாத்தி இளம், புதூர், பசுவந்தனை முதலிய பல ஊர்களில் நடைபெற்றன.

நாடகக்கலை வளர்ந்தது. தனது பெரும் பொருள் செலவாயிற்று. அதன்பின் நாடகக் கம்பெனியை கலைத்துவிட்டார்.

தனி நாடகம் நடத்த 25000 ரூ. செலவுசெய்து ஸ்ரீராமச்சந்திர விளாஸ் நாடகக் கொட்டகை ஒன்றை நிர்மாணம்செய்து அதில் நாடகம் நடத்தியபின் இதனை திரைப்பட அரங்காக மாற்றி சில காலம் சினிமாக்க் காட்சிகள் நடத்தித்திரங்கள். இவர்கள் வசம் இருந்த டிஸ்க்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள நாடகசீன்கள் பல வீத ஆடையாணி அணிகலன்களை பாலசண்முகானந்தகான சபையாரின் உரிமையாளர்களான முத்தமிழ்கலா வீதவர்தன் டி.கே.சண்முகம் சகோதரர்கள் அன்புடன் பெற்றுச் சென்றார்கள்.

இவரது வாழ்க்கையை விசித்திரமானது. எட்டயபுரம் அரண்மனை

எல்லையைக் கடந்து ஊரின் தெற்குப் பகுதிக்கு வந்து தனியாக வசித்தார். தனக்கென தனி மாளிகை நிர்மாணித்தார். உலாவி வா சதுரம் செய்து நிழல் தரும் வேட்டி வைத்தார். விளையாட்டுடன் விளையாட்டு அமைத்தார்.

வெயில் காலத்தில் வாழ்க்கை நடத்துவது ஒரு விசித்திரமான செயல். அரண்மனையில் இவர் வசிக்கும் பகுதியைச் சுற்றி சிறிய சாக்குகள் கட்டியிருக்கும். அதனை தண்ணீரில் நனைத்து வைப்பார்கள். அதன்மீது பட்டுவரும் காற்று குளிர்ச்சியாக இருக்கும். மேலும் தான் தங்கும் பகுதிகளின் மீது சாக்குகளை விரித்து அதன்மீது தண்ணீரை ஊற்றி குளிர்வைத்து வசிப்பார்கள்.

சமையல் செய்யும் அடுப்பும் விநோதமாக இருக்கும். அடுப்பின் வாசல் நெடுக்கு நேராக அமைத்தல் கூடாது என்பது இவரது கொள்கை. நின்று சமையல் செய்யும் அடுப்பு சுமார் 3 அடி உயரத்தில் அடுப்பு கட்டுவார்கள். அடுப்பின் தீப்பிழம்பு பக்கவாட்டில் வரும்படியாக வாசல் அமைப்பார்கள். அதில் தீயின் வெப்பம் மனிதனை நேரடியாகத் தாக்காது என்பது தெரியவரும்.

இவர்கள் கலையார்வத்தால் தாம் எழுதிய தயாளன் நாடகத்தை திரைப்படமாக்கினார்கள். நடிகமன்னர் பி. யு. சின்னப்பா அதில் கதாநாயகனாக நடித்து 1938ல் திரைப்படமாக வெளிவந்து தமிழ் நாட்டில் உலாவி அவரது புகழை மங்களா பரப்பியது.

இவர்கள் 11-11-1941 அன்று இறந்தபின் அரண்மனை கேட்பாரற்று போய்விட்டது. பல பகுதிகளை இடித்தனர். இவர்கள் கட்டிய நாடகக் கொட்டகையை இடித்து புத்தக பாரத மாதா தியேட்டர் என்ற திரைப்பட அரங்கு ஒன்றை நிர்மாணம் செய்தனர். அதுவும் இன்று பூட்டிக்கிடக்கிறது.

இவர் கட்டிய தியேட்டரில் உள்ள களத்துண்கள் மூன்று சுமார் 40 அடி உயரத்தில் இன்றும் நின்று பலநிலைக்கு காட்சி தந்துகொண்டிருக்கிறது. இவரது இரு மகன்களும்

இறந்து போயினர். 42ம் வருடம் ஒருவரும் 45ம் வருடம் ஒருவரும் இறந்து போயினர். இன்று இவருக்கு ஆண்டு வாரிசுகள் இல்லை. பெண் மகவு இருவர் உள்ளர். இவ்வளர்த்த நாடக் குழுவிடில் பயின்ற பலர் இன்று தமிழ்நாட்டில் உள்ளனர். கன்னட நடிகரான சும்பி வீரையணுவின் கன்னட நாடகம் நடைபெற்று இவர் உதவி செய்யார். இவரது கொட்டகையில் கிருஷ்ணலீலாபோன்ற நாடகங்கள் நடைபெற்றன. நான் சிறுவனாக இருந்த சமயம் இதனைக் கண்டு பரவசம் ஆகியுள்ளேன். இவ்வளர்த்த நாடக்கலை இங்கு தர்சமயம்மக்களைத் துன்பிட்டுள்ளது. ஏன் தமிழ் நாட்டிலும் அதே நிலைதான். நாடகக் கலைவளர வளம்போது அரசும் பொதுமக்களும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் தர வேண்டுகிறேன். வளரக்கூர்விடுவதாகத் துணை புகழ். வளர்க அவர் வளர்த்த நாடகக்கலை.

சோல் ஒன்று வேண்டும்!

—[ராஜ் சேந்திரச்சேனா]—

ஒருமுறை நான் உலகத்தை உறே நோக்குகின்றேன்; மறுமுறையும் பார்க்கிறேன்—

சிரிக்கின்றேன்;

அழுகின்றேன்;

சினந்து குமுறுகின்றேன்.

புடைபுடைத்த தாஷ்கெண்டிஷ் பூகம்ப வல்லமைகலாலம் குடிக்கொண்டு விளங்கிட நான் கூறுகின்ற சொற்கள் உமமைக்கிடுக்கிடுக்க வைத்திட்டால்—
எனவிரும்புகின்றேன்யான்.

என்றன் குணம்சத்தைச் சமைக்கின்றேன். என்றாலும் ஒன்றும் அழைக்கக் குண்டென்புருத்தியாக் காணேன்! குழம்பிற்றுகக் காட்சியையே காண்கின்றேன். வாணத்த உருக்கணத்த மண்டலத்தை, பார்ப்பாயை மீளப் பெறுங்குலத்தை மிஞ்சுகின்ற விரியார்றல் கொண்டிருக்கும் வர்க்கைகளைக் கூறிவிடல் எளிதமோ?

குப்பையெனக் குறித்துவிட்ட கூற்றையெலாம் சுட்டெரித்துப் பொசுக்குகின்றேன், இவ்வுலகில் புதிதாகப் பிறப்பெடுத்த சிசுக்களைப் மென்மையெழும் சிரசியாரைப் பிஞ்சுகின்ற சொற்களினால் கண்டறியச் சுற்றித் திரிக்கின்றேன்.

மலைநாட்டு மங்கை

[அராமியாவல். ரூப ஆரியர்: 1945
காந்தி பந்தர்—நாயாக்கர்: கா. அப்பா
துரை—கடைக்கும் இடம்: சாத்திய
அபாதம், சென்னை-34—வினா: கு. 3-50]

அசாம் மொழியில் இருந்து தமிழாக்கம் செய்யப்பட்ட நெடுங்கதை. இது அசாம் நாட்டுப் புழங்குபுயினரான மீரி மக்களின் சமுதாயப் பின்னணி—வாழ்க்கை முறையை விளக்கும் கதை.

மீரி இன மக்களில் ஒருத்தி, பர்சியில் அவளுடைய காதலன் ஜங்கி. பாளையே விட்டிலேயே குழந்தை முதல் ஜங்கி வளர்கிறது.

சோவன்சிரி நதிக் கரைகளில் ஓடி விளையாடுகிறார்கள்—ஆடிப் பாடுகிறார்கள்—ஒன்றாக நதியில் புகுதல், இன்பமாக வாழ்வைக் கடத்துகிறார்கள்.

பாளையி பருவம் அடைகிறார்கள். ஜங்கி, ஏழை என்ற காரணத்தால் அணுக்குப் பெண்கொடுக்கபாளையி பெற்றோர் மறுத்துவிடுகிறார்கள். அவர்கள் வசிக்கும் கிராமத் தலைவன் மகன் கழகத்துக்குத் திருமணம் செய்வது கொடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறார்கள்.

காதல் தவிப்பு—அதைக் கடந்து விட்ட பெற்றோருக்கு மறந்துவிடுகின்ற காதலர்கள் அந்தப் பகுதியை விட்டே ஓடுகிறார்கள். ஆனால், பிடிபட்டு நீதி மன்றத்தில் பிரிக்கப்படுகிறார்கள். காதலுக்காக, மீண்டும்..... திரும்ப முடியாத இடத்துக்கு பாளையி ஓடுகிறார்கள். அவளைத் தேடி ஜங்கி அழுகிறான்.

இருவரும் மலைமேடுகள் சிலரால் பிடிபட்டு, அவர்களின் “காட்டு உள்ளங்கள்—அரக்க உள்னங்கள்—பெய் உள்ளங்கள்” களால் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். இருவரும் தனவாரித்து ஒருவர், ஒன்றாக அடுக்கப்பட்டு, வரிந்து பிணிக்கப்பட்டு, குழத்தில் ஓடு சட்டியால் துண்டிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய நெஞ்சு—இடுப்பு ஆகியவைகளும் சட்டிக்களால் துண்டிக்கப்படுகின்றன. அந்த நிலையில் உயிற்று உடல்களாக—சோவன்சிரி நதியில் மிதக்க விடப்படுகிறார்கள்.

இதுதான் கதை. அசாமிய வரலாற்று நவலாசிரியர் ரஜனி காந்தி பந்தர் அசாமிய மொழியில் எழுதியுள்ளார்.

ஒரு சமுதாய அமைப்பை—அங்குள்ள பழக்க—வழக்கங்களை—பல

வினக்களை அப்பட்டமாகப் படிப்பதற்குக் காட்டுவதில் ஆசிரியர் பெண்மையில் மகத்தான வெற்றி பெற்று இருக்கிறார்.

“மலைநாட்டு மங்கை” பாளையியின் அழகு—குணம், அத்துடன் மன உறுதி ஆகியவை நமது மனத்தில் தனி இடம் பற்றுக்கின்றன.

காதலன் ஜங்கி, அவளைத் திருமணம் செய்துகொள்ளப் பணம் இல்லாமல் தடுமாறும்போது “முயற்சி செய்யுதல், காசுபணம் திகைத்துவிட்டால் போகிறது. நீ மட்டும் கொஞ்சம் பணம் திரட்டும் வழிகளில் முயற்சி செய்யு” என்ற கூற்றைப்போது அவளுடைய அறிவு முதிர்ச்சி—காதல் தோல்வியில் சிக்கும்போது அவளுடைய பரிதாபநிலை—மனித மிருகம் என்று அவள் கற்பனைகளால் முயலும்போது, “நான் இனி புதியவை நம்பலாம். காலையை நம்பலாம். அவை என்கிற தின்றினும்—என் பெயரைத் தின்றினிடமட்டா, ஆனால் உன்னை நம்புவழிமீது” என்று “பாய்ந்து” தப்பும்போது அவளுடைய கம்பீரம் ஆகிவருவதை ஆசிரியர் அழகாக விளக்கி இருக்கிறார்.

ஜங்கியை—விரமிக்க—துணிவு கொண்ட இளகுநகலும், பணத்தின் முன்னோ தடுமாறும் ஸ்பிராவிதரகவும் உள்ளதவை உருக்கும் வகையில் படைத்து இருக்கிறார்.

பணவெறி கொண்ட பாளையியின் பெற்றோரைத் திருத்தச் செய்து, “இனி மலோவது மீரி இனம்” நற்கொடிய வளர்த்து, நற்கனிகளை ஈனவேண்டுமென்று பிரார்த்திப்போமாக! என்ற சமுதாயத்திற்குச் சாட்டையடி கொடுத்து இறைஞ்சுகிறார், ஆசிரியர்.

ஆசிரியர் பல இடங்களில் தாழும் ஒன்றிவிடுகிறார். அத்தகு ஒரு சாரும்

தன் காதலிற்றிய தன்னுடைய அழக்தமரான கருத்தை. தன்னைக் காத்தலுக்கும் மற்ொரு பெண்ணிடம் மனம் திறந்து சொல்விடுகிறார், ஜங்கி. உடனே அவளை நோக்கி ஆசிரியர் புலம்புகிறார்:—

“அந்தகாதல், ஜங்கி! குதுவாத தெரியாத மீரி இளகுனே! என்ன சர்வநாசம் பண்ணிவிட்டாய்! ஒருத்தியை கையில் ஏற்பட்ட உள்னத்தின் திணமையை இவ்வுளவு அடிபட்டதாகக் கூறிவிட்டாயே! அப்படி கூறியதனால், இன்னொரு உள்னத்தில் எவ்வளவு உறுதிகளைப் பிளக்கும் வேதனை மைய உறுதிகளை விட்டாய் என் பதை நீ அறிவாயா? ஆனால், என்ன செய்யும்? உள் கபடமற்று இளமை,

அப்படிப்பட்டது. நாகரீக மனித சமுதாயத்தின் மொழிக்குரிய வக்கிரம் மான போக்குகளின் இரகசியத்தை நீ அறியமாட்டாய். உன்னுடைய எளிய மனதுக்குப் பட்டது எதுவோ அதையே சொல்லிவிடுகிறது!"

கதைத் தலைவன் மீது அவர் கொள்ளும் இரக்கம் பாராட்டுக்கு உரிய தல்லவா! படகுப் பயணத்தின் சீர்திபலிப்பாக இந்தக் கற்பனை தோன்றியதாகவும், "பேணுவுக்கு என்ன தெய்வீக அகத்தூண்டுதல் ஏற்பட்டதோ, அந்தப் பாதையில் உலவியுழியிலேயே, இரண்டு நாட்களில் நாவலை முடித்து விட்டேன்" என்றும் ஆசிரியர் கூறுகிறார். அந்த உணர்ச்சி வேகம், நெடுங்கதைகளில் அவர் போற்றும் சொவன்சீரி அற்றந்த தண்ணீரின் சிறப்புபோல் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

இந்த நெடுங்கதையைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர் ஈ. அப்பாதுரை. மூல நூலின் அமைப்பு எப்படியோ! அதை அப்படியே படித்துப் போன்ற உணர்வை நமது மனத்தில் எழுப்ப அவருடைய உரைநடை, பெரிதும் பாடுபட்டு இருக்கிறது.

ஓர் இடம்:

'செவ்வரளிப் பூக்கள் போல் ஐய்களின் கண்கள் சிவந்து இருந்தன' என்று கூறுகிறார். அந்த மலருக்குப் பதிலாக, அசாமிய பகுதியில் உள்ள 'ஓவ்' என்ற மலரையும் அவர் எடுத்துக் கூற தவறவில்லை.

கதைக்கான பாடல்களின் மொழி பெயர்ப்பு, கவிதை நடையிலேயே இனிய சந்தங்களில் இருப்பது, பாராட்டுக்குரிய அமைப்பு!

டெல்லி சாகித்திய அக்காதெமி வெளியிட்டுள்ள இந்த நெடுங்கதை யில், நெடுங்கதைக்குரிய திருப்பங்களை அதிமம் எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆனால், ஓர் அபகிப்பெண்ணின் வாழ்க்கையை காவிய வடிவில் கண்டு களித்த அ வருந்தைய துயரங்களில் பங்கு கொண்ட அனுபவத்தைப் பெற முடியும். அந்த அளவு, ஆசிரியரின் வளமான சிந்தனையும், தமிழாக்கத்தின் 'தீரோட்ட'மும் அமைந்துள்ளன.

—நிருச்சி பாரதன்.

கீதாஞ்சலி கீர்த்தனைகள்

[ஆர்மி: இளங்கம்பன்—வேளியீடுபேர், Progressive Publisher, 6, New Market Street, Karaikudi-1. Ramnad Dt. — விலை: ரூ. 1-50.]

கானல் வரியும், குன்றக் குரவையும், ஆய்ச்சியர் குரவையும் இன்னும் இவையே போன்ற நல்ல இன்னிசைப் பாக்கள் ஒலித்த தமிழ் நாட்டில் 'தமிழிலே இசை பாடவேண்டும்' என்ற வேண்டுகோளோடு தமிழிசை இயக்கம் பிரேற்கவேண்டிய அவலநிலை நேர்ந்ததும் இன்னும் நிலை பெரிதும் மாறவில்லை. நல்ல தமிழில் இசைப் பாக்களைப் பாடாமல் மக்கள் திரைப்படப் பாக்களைக் கேட்கிறார்களே என்று மனம் நொந்துதொன்றுதலில் பொருளே இல்லை. தமிழர் தமிழில் நம் அமிழ்தினும் இனிய தாய்மொழியில் இசை விருமபுதல் இயல்பேயன்றோ!

தமிழில் இசை பாட விரும்பாதார் பாருதலை விரும்பாதார் 'தமிழில் இசைப்பாக்களை இவ்வேயில். என்று ஒரு பொருந்தாக் கூற்றைக் கூறுகின்றனர். கானல்வரி பாடிய இளங்கோ தொடங்கி, கம்பன், திரிகூட ராசப்பக் கவிராயர் கோபாலகிருஷ்ண பாரதி, அண்ணாமலை ரெட்டியார், அருணாசலக் கவிராயர், வேதநாயகம் பிள்ளை, நாமக்கல் கவிஞர், சுத்தானந்த பாரதி, கண்ணதாசன், வாணிதாசன், முடியரசன், தமிழ்ஒளி, தமிழரசன் மற்றும் இன்றைய இளங்கவிஞர்களும் பாடிய எண்ணற்ற இசைப் பாக்கள் தமிழிலே இருப்பதை அறிபாரோ? அவர்களுக்குத் தமிழிசையில் உண்மையான ஆர்வமில்லை. அவ்வளவுதான்?

ஓர் இலக்கிய நூலை மொழி பெயர்ப்புது அரியகலை. அதிலும் கவிதையை — உலகப் புகழ்பெற்ற தாகூரின் இசைப் பாட்டிலே தமிழில், அதுவும் பாடக்கூடிய இசைக் கவிஞர் துணிந்து இறங்கியது மட்டுமின்றி நன்கு வெற்றியும் பெற்றுள்ளார்.

இந்திய நாட்டின் பெருங் கவிஞர் தாகூர். அவருடைய கீதாஞ்சலிப்

பாக்கள் வங்க மொழியில் இசையோடு பாடக்கூடியன. தமிழிலும் பாடுமுவகையில் இசைப்பாக்களாக மொழி பெயர்த்தது மிகப் பொருத்தமே.

தாகூரிடம் இவர் கொண்டிருக்கும் மதிப்பு.

“அவன்விழி மோனப் பொய்க்கை அவன் தாடி மெக்ககாடு அவன்முகம் நிலாவாம் அவன் ஒரு புதுமை வையம்”

என்பதால் விளங்கும்.

கீதாஞ்சலியில் 103 பாக்கள் உள்ளன. இளங்கம்பன் 51 பாக்களை மட்டுமே தேர்ந்தெடுத்து இசைப்பாக்களாகத் தந்துள்ளார். பாக்கள் எளிய இனிய நல்ல தமிழில் தெளிவாக இசையமுதுடன் விளங்குகின்றன. முதல் பாட்டிற்கு பல்லவியிலேயே ஆசிரியர் நம் உள்ளத்தைக் கவர்ந்துவிடுகிறார்.

“என்னைப் பாடுகநீ என்றுரைத்தாய் [ஈர்ப்பு] என்னுளம் கொண்டிடும் விம்மிதழும் [என்னே! (என்னை)]”

இப்பல்லவி அழகாக அமைந்துள்ளது.

கீதாஞ்சலியில் சிறந்த பாக்களில் 11வது பாடலும் ஒன்று. “Leave the Chanting and singing and teling of beads!” என்று தொடங்கும் பாடலும் கவிஞர் தாகூர் கட்டவுகக் காணா புது வழிகாட்டுகிறது. இப்பாடல் நம் இளங்கம்பனின் கைவண்ணத்தில் அழகுக்குன்று உணர்வை அளிக்கிறது.

“மாலையுட்டுவதில் மந்திரத்தில் [அந்த மன்னவனை நீயும் காண்பாரோ? (மாலே)]” என்று

பல்லவி தொடங்கி “மேவும் உழைப்பால் உன்மேனி [வியர்த்தால் என்ன?”

என்ற கண்ணியுடன் உணர்வுக்குமல் முடிக்கிறது.

மற்றொரு சிறந்த பாடல் 35வது பாடலான “Where the mind is without fear.....” என்று தொடங்கும் பாடலாகும். இப்பாடலையும் உணர்வோடு ஒளிபெற்று விளங்கச் செய்துள்ள இளங்கம்பன்.

"எழில் கந்திராயம் கவிக்க மதனிகே
என்னும் நாயகம் விழிந்தேழுக்-சந்தாய்
(எழில்)"
என்ற பல்லவியுடன் பாடல் மேற்
செல்லுகிறது.

"அஞ்சாமல் தங்கியீர்வது எங்கோ?
அறல் விடுதலையில் ஆய்ப்பதும் எங்கோ?
கேள்வின் ஆர்ப்பு நெய்ப்பதும் எங்கோ?
கேர்முயற்சிகள் வெற்றி கொள்வதெங்கோ
(எழில்)"

என்று அழகாய் அமைந்துள்ளது.

இவற்றைப் போன்ற பிறபாக்களும் சிறப்பாகவே உள்ளன. இளங்கம்பம் என்னும் இளங்கவிஞரை நாம் எவ்வளவு பாராட்டினாலும் சகுந்தம். இம்முயற்சி நன்முற்சி.

இசைப்பாடல்கள் ஏட்டுப்பாடல்களாக இருந்தால் பயனில்லை. இவை இசைப் பாடல்களின் இனிய மென்சூரலோடு இணைந்து செந்தமிழரின் காதிவெல்லாம் செந்தேனைப் பாய்ச்சவேண்டும்; உள்ளங்களில் நிறைந்து மறுபடியும் மக்களின் வாயில் எதிரொளிக்கவேண்டும். இசைப் பாடகர் இப்பாக்களின் பயனைப் பெறுவாராக! பாடும் திறம் இல்லாதோரும் படித்து சுவைக்கும்படி இப்பாக்கள் உள்ளன. கவிஞருக்கும் இந்நூலை வெளியிட்டோருக்கும் நம் உணர்வு உவந்த பாராட்டுகள்!

— த. மணிமாறன், எம். ஏ.

★

கடல் துமி

[ஆசிரியர்: பி. என். கிருஷ்ணமர் —
விழை உரிமை: ஸ்கீன்சுபாநதன் (பி)
லிமிடெட், சென்னை-2. — பக்கங்கள் 122
— எண் கு. 3-25.]

இது ஒரு கவிதை நூல். எது கவிதை? என்று வரையறை செய்வது மிக அரியதாகும். யாப்பிலக்கணத்திற்கு ஏற்ப எழுதப்படும் அனைத்தும் கவிதைகள் ஆகிவிட மாட்டா. அதற்கு ஒத்தவரவில்லை என்ற ஒரு காரணத்திற்காகக் கவிதை இல்லை என்றும் ஆகி விடாது. சிறந்த கற்பனையும் நெஞ்சைக் கொள்ளுகொள்ளும் உணர்வு உடையவை எல்லாம் ஒரு வகையில் கவிதைகளே. உண்

மைக் கவிஞன் வெறும் சீர், தனை கருக்கும்படி கட்டுப்பட்டவன் அல்லன்.

தமிழிலக்கிய உலகில் அண்மைக் காலத்தில் சீர்தனைகளைப் பற்றியே கவலைப்பாடக-ஆங்கிலத்துள் Free Verse ஐப் பின்பற்றிய வசன கவிதை போன்ற 'புதுக் கவிதைகள்' தோன்றி வருகின்றன. இதனைப் புலவர் உலகம் ஏற்கவில்லை என்றாலும் இத்தகைய பாக்கள் வந்து கொண்டுவந்து உள்ளன.

இந்நூலாசிரியரும் சீர்தனைகளைப் பின்பற்றவில்லை; எனினும் 'புதுக் கவிதை போன்ற முழுவதுமாகப் புறக்கணித்துவிடவுமில்லை. சிற்சில இடங்களில் எதுகைமேளையோ இரு சில இடங்களில் இவையின்றியும் எழுதியுள்ளார்.

பண்டைய புலவர்கள் கவிதைப் பொருள்பற்றி ஒரு வரையறை கொண்டிருந்தனர். ஆனால் இப்போது அத்தகைய வரையறையின்றிக் கவிஞன் எதைப்பற்றியும் பாடலாம் என்ற நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர் 77 தலைப்புகளில் பல்வேறு பொருள் குறித்துப் பாடியுள்ளார்.

"உலகனைத்தும் கவிதைமயம்
பலவிதமாய் பலபொருளில்
உணர்ச்சியுள்ளம் பிரதிபலித்து
மணம் மணமாய் 'விசிடுமே'"

என்ற கவிதை வரிகள் இவரது கவிதை உள்ளத்தினைப் புலப்படுத்துகின்றன.

சென்னை நகரில் விபத்தில் அடிபட்டுக் கிடந்த இருவரை உடனே காத்த ஏழைப்பெண் லட்சுமிபிள்ளை அருள் உள்ளத்தை 18 பாக்களில் பாடி

"சூழ்மே வையமெல்லாம்
உன் கருணையின் பெருமை ஓசிகள்
மாந்தரன் திலகம் லட்சுமி"

என முடிக்கிறார்.

'எலி' என்னும் கவிதையில் எலியின்கள் எத்தனைத்தைக் கூறுவதோடு மனித எலிகளைப் பற்றியும்

"மாணிடர் பறித்து வாழ்வார்
தண்டனை அடைய மாட்டார்"

எனக் குறிக்கிறார். சீனரின் படை யெடுப்பின்போது இவர் பாடிய இரு கவிதைகள் வீரத்தை எழுப்புகின்றன.

"இன்பம் எமக்கு இன்றில்லை
துன்பம் பொறுத்தல் எமதின்பம்"
'வானம் தலையில் விழுந்தாலும்
மானம் காத்து நின்றிடுவோம்."

என்பவை சிலவரிகள்.

இவரின் கவிதைகள் பொதுவாக நன்றாக உள்ளன என்று கூறுவதற்கு மிகச் சிறந்தன என்னும் நிலைக்கு இன்னும் உயரவில்லை. பாரதியார், பாரதிதாசன் போன்ற சிறந்த கவிஞர்களின் கவிதைகளில் தோய்ந்த உள்நாட்டை இவர் பெற்றுக் கவிதை நடை உயர்ந்து கருத்தும் சிறப்பற்றும் மேலும் மெருகேறும்.

பொறியியல்துறை சார்ந்த இதன் ஆசிரியர் கவிதை உள்ளம் பெற்றிருப்பதையும் முயற்சியையும் பாராட்டுகிறோம்.

— த. மணிமாறன், எம். ஏ.

★

கொட்டியும் ஆம்பலும் நெய்தலும் போலவே

[ஆசிரியர்: சாலை இளந்திரையன்—கீலக்கு
யிடம்: பாரி கீலயம், சென்னை-1 — எண் கு.
2-50 — பக்கங்கள்: 127]

இராமாயணம் இந்தியர்களின் உள்ளத்தைக்கொண்ட கொடை கதை யாகும். வாசுதேவியின் கவிதை உள்ளத்தில் எழுந்த இப்பெரும் காப்பியம் இந்திய நாட்டின் அன்றைய நடைமுறைகளை கனவுகளையும் விளக்குகின்றது. வடமொழியில் பிறந்த இக்கதை இந்தியமொழிகள் அனைத்திலும் இன்று வரை பெரும் செல்வாக்கு செலுத்தி வந்துள்ளது.

தமிழில் கவியரசர் கம்பர் பன்னீராபிரம் கவிதைகளில் இதைத் தமிழிலக்கியப் போராகப் பெருக்கெடுத்து ஓடச் செய்த தமிழர் தம் உள்ள வயல்களில் உணர்வுப்பயிர் வளர்த்து வந்துள்ளார்.

அறத்திற்கு மாணுந் நிலையில் இருந்தும் படிப்போரின் உள்ளத்தைக்

கொள்ள கொள்வோர் இருவர். ஒருவர் வாலி; மற்றவன் கும்பகருணன்.

வாலி முதலில் அறத்திற்கு மாறுபட இருப்பினும் சாகும் நிலையில் தந்தவறு உணர்ந்து இராமனை அறக்கவுள என்று உணர்ந்து தான் கொல்ல முனைந்த தம்பியையே காக்கவேண்டுகிறான். கும்பகருணனோ இராவணனைத் திருத்த இயலா நிலையில் அவன் பொருட்டாக - செய்நன்றியாக - செஞ்சொற்றுக் கடன் கழிப்பதையே தனக்குரிய அறமாகக்கொண்டு, அறமெவல்லாம் என்பதை நன்றினர்ந்தும் போரிடுகிறான். இந்திலை நம் உள் எதத்தைப் பிணிக்கிறது.

சாலை, இளந்திரையன் தமிழ் இலக்கிய உலகிலோ - கவிதை உலகிலோ புதியவர் அல்லர்; முன்னமேயே இருந்து கவிதை நூல்களின் மூலம் அறிமுகமானவர். பாரதியார் - பாரதிதாசன் வழியில் எளிய இனிய கவிதைகளைப் புத்தம் புதிய பொருள்களைப் பற்றி புதிய கோணத்தில் பார்க்கு எழுதுபவர்.

பழைய நூல்களைப் புதிய கோணத்தில் பார்க்கும் அவற்றிலுள்ள பாத்திரங்களே சிறிது மாற்றி வழிநூல் செய்யவும் ஓர் இலக்கிய வகையாகும். இவ்வகையில் சிலப்பதிகாரப் பொற்கொல்லனைக் குறித்து 'சிலம்பின் சிறு நகை' என்னும் வழி நூல் கண்டவர். இப்போது இந்நூலில் சிறிது மாறிய நிலையில் கும்பகருணனைக் காண்கிறார்.

இவர் முன்னுரையில் "கும்பகருணன் வெறும் போர் வீரன் மட்டுமல்லன்; ஆன்றறிந்தடங்கிய சான்றோன் அவன்" என்று கூறுகிறார், மேலும் "அன்பைப் பற்றி நான் எவ்வளவோ பாடியிருக்கிறேன். ஆனால் கும்பகருணன் அன்பைப் பாடியபோது ஏற்பட்ட ஓர் இன்பம் இதற்கு முன் எப்போதும் எனக்கு ஏற்பட்டதில்லை" என்று கூறுவதும் கும்பகருணன் அன்பின் உருவினதாய் ஆசிரியர் உள்ளத்தில் இடம்பெற்றுவிட்டதை நன்றாக காட்டுகிறது.

நூலின்பெயர், அளவில் பெரியதாய் அவ்வையாரின் பாடலின் ஓரடியே அமைந்து புதுமை செய்வதோடு கும்பகருணனின் பண்பையும் காட்டிநிற்கிறது.

இந்நூலில் இராவணன், கும்பகருணன், வீடணன் இவர்கள் அரக்கர்களாக இன்றி அரசர்குலத்தோன்றல் களாகவே காட்சியளிக்கின்றனர். பத்துத்தலைகளும், இருபது தோள்களும் வாளுங்கி வளர்ந்த பேருருவமும் இல்லை. கும்பகருணன் அறுநூறு சக

டத்து அடிசிலும் நூறு நூறு குடும் கன்றும் நுங்கவில்லை. இவன் பெருந்துயிலையும் ஆழவில்லை; அண்ணலின் போக்குப் பிடிக்காத நிலையில் தான்துயிலிவதாகக் கூறுகிறான்.

ஆசிரியர் முதலிலேயே "நூறெஞ்சுமதே புகுவாகிய இத்தகக் கும்பகருணன்" என்று அறிமுகப்படுத்துகிறார். தம் வீரம் விளக்கப் படை கொண்டு சிறந்தோரை வென்றாலும் அந்தாட்டு மக்களை அடிமைகளாக்கக் குறாதமல் உரிமைபுடைப்போராய் மதித்து அன்பு கொண்டு நல்லாட்சி நடத்த அண்ணலுக்கு அறவுரை கூறுகிறான்.

"வெற்றிப் போதையிலே பாதையினைத் தவற விட்டோர் மிக அதிமக"

என்று எச்சரிக்கை விடுகிறார். எனினும் அதே நேரத்தில் 'அண்ணனுயிர் போமென்றால் அதற்கு முன்னே அடி

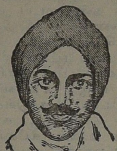
யேனுயிர் போம்" என்று அன்பு முத்திரையும் பதிக்கிறார்.

தான் அறிவுரை கூறியும் பயன்படாதது கண்ட இவன் அண்ணி 'வண்டு வீழி' யின் மூலமாகவும் திருத்தமுனைகிறான். எனினும் இவன் விரும்பாத போர் வந்துவிட்டது.

"காணெடுத்த போருக்கு வெற்றி நோக்கி காணயல் இன்றைக்கே கண்டுகொண்டேன் காணெடுத்தேன் என்பதென்றாம் மறந்தேன்; [வீரன்]

என்று மட்டும் கையறிந்த உடைகே காண உடும்மயப் போர்க்களத்தில் விடுவான்; [வீரன்] உடம்பிறந்தான் உடன் இறந்தான் என் [நூல்] சேத்தி காணெடுத்த பிறவிக்குப் போதும்; நம்பி தான் பெற்றான் வேறென்ன இழந்தான் [இங்கே?]

என்று கும்பகருணன் கூறுவது அவன் நிலையை நன்கு விளக்குகிறது.

எங்களவர்

(தமிழ்ச்செழியன்)

சீறும் கடலிடைச் செல்லும் கலம் பல செய்து முடித்தவர் எந்தமிழர் - எதிர் மாறு படைத்தவர் மண்டை உடைத்திரும் வீரம் படைத்தவர் அன்னவர்காண்.

ஆதி தலைமுறை நீதி நெறிமுறை ஒதி வருபவர் தாளெனினும் - பெருந்தீது வீகைப்பவர் ஆவி குடித்திரும் தோது படைத்தவர் அன்னவர்காண்.

ஊறு கொடுத்தவன் ஊரை எரித்திட ஒங்கி எழுந்தவன் கண்ணகியார் - அவள் சீறு விழிக்கனால் சீலம் அணைத்துமே சேர்ந்த தமிழர்குலம் எங்கள் குலம்.

கன்னல் தமழத்திட செந்நெல் விளைத்திரும் பொன்னை இறைத்திரும் எங்கள் நிலம் - உயர் அன்பு மனத்துடன் பண்பை வளர்த்திட முந்தி இருப்பதே எங்களகம்.

கொட்டு முரசெனக் கொட்டி முழக்கிய கோமகன் புரளி எங்களவன் - அவன் தொட்ட வழி அடி இட்டு நடக்கிற திட்டம் படைத்தவர் எங்களவர்.

சின்னஞ் சிறுவர்களுக்கு

எட்டயபுரத்து கவி மன்னன்

(சீரங்கம் செயரமன்)

★

உலகில் உரிமையை உயிரெனக் கொண்டு வாழ்ந்த உத்தமர்கள் பலர், “உரிமையை எழுப்பியிருப்பிமை என முழங்கிவிடுதலைக் காக்க பாடுபட்டவர்கள் பலர்; பிறந்த மண்ணில் பிறர்க்கு அடிமைப்பட்டோம் என வஞ்சினைச் சூறி வாகை குடியோர் பலர்; இந்த வகையில் இந்திய நாட்டின் விடுதலைக்காக பாடுபட்டவர்களுள் “மாகாவி பாரதியாரை” மறக்கவே முடியாது.

“யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல் இனிதாவடுதலும் காணோம்” என்று போற்றப்படும் பாரதியார் 1882ம் ஆண்டுடிசம்பர் 11ம் நாள் மூல நட்சத்திரத்தில் சின்னசாமி அய்யாக்கும் லட்சுமி அம்மாளுக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். இவருக்கு 4 வயது பூர்த்தியானதும் லட்சுமி அம்மாள் சிவலோக பதவி யடைந்தார். 1893ல் சம்பிரமணி அனுரகு எட்டயபுர சமஸ்தானப் புலவர்கள் “பாரதி” கலைமகள் என்ற பட்டம் வழங்கினர். இவர் 1894 முதல் 1897 வரை திருநெல்வேலி

யிலுள்ள இந்துக் கல் லூரியில் பயின்றார். 1897ல் இவருக்கு கடிமணம் நடந்தது. 1902-1904 மதுரை ‘என்வேகபாறு’ பத்திரிகையில் “தனிமை இரக்கம்” என்ற முதல் படைப்பு அச்சாகின. இவர் பல தேசிய கீதங்களையும், தெய்வப் பாடல்களையும், கவிதைகளையும், மற்றும் பலவகைப் பாடல்களும் இயற்றியுள்ளார். இவர் இயற்றிய பாடல்கள் எங்கும் பாடப்பட்டு வருகின்றன. அடிமைப்பட்டு கிடந்த பாரத நாட்டிலே விடுதலை ஊக்க மளித்து தன்னுடைய பாடல்களை லட்சக்கணக்கான பிரதிகளை அச்சிட்டு வெளியிட்டார். பாரதியார் தெய்வபக்தர் மட்டுமல்ல. தேசபக்தரும் ஆவார். பாரதியாரின் பாடல்களை வாய் இருந்த மக்கள் எல்லோரும் பாடவும், காதுள்ள மக்கள் அதை கேட்கவும், கருத்தை அறிந்த மக்கள் எல்லோரும் அப்பாடலை நுகரவும் முடிந்தது; பாரதியாரின் பாடல்களை அயல்நாட்டிற்கும், மேல்நாட்டிற்கும் இலவசமாக அச்சிட்டு அனுப்பிவைத்தார். அதை எல்லோரும் பார்த்துவிட்டு

கம்பன் காப்பியத்தில் போர்க்களத்தில் கும்பகருணனும் விபீடனனும் சந்திப்பதும் ஒருவர்க்கொருவர் அறிவுரை கூறுவதும் அருமையான பகுதிகள். கம்பரின் கருத்துக்களையும் சொற்றொடர்களையும் நன்கு பயன்படுத்தி இப்பகுதியினையும் ஆசிரியர் நன்கு எழுதிருள்ளார். இவை நாட்களில் நடந்ததாக சில நிகழ்ச்சிகளைப் புதியதாகப் படைத்துக் கூறுவது சுவையாகவும் பொருத்தமாகவும் உள்ளது.

“உலகமுள்ளவரை கம்பன் புகழ்க்கும் உயர்வுள்ளவரை அவனின் திணைநருக்கும்” என்று சொல்லி முடிக்கிறார் ஆசிரியர்.

கவிதைகள் ஆற்றெழுக்காக செல்லுகின்றன; எளிய இனி பதையில்

வியந்தார்கள். இந்தியாவில் பரம ஏழைகளும் விலை கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். 1917ல் இவர் கண்ணன் பாட்டு முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார். 1918-1920 காலமும் வந்து சேர்ந்தார். ‘விடுதலை நமக்கு கிடைத்து விட்டது’ என வீர முழக்கம் செய்தார். 1919ல் சென்னைக்கு வந்தார். சில நாட்கள் இருந்தார். 1921ல் செப்டம்பர் 11ம் நாள் இரவு 12.0 மணிக்கு தமது இளவயதில் மண்ணுலகத்தை விட்டு விட்டு விண்ணுலகை அடைந்தார். அச்செய்தியை கேட்டதும் அனைவரும் வருந்தத்தில் ஆழ்ந்தார்கள் வாழ்க பாரதி நாமம்.

மாகாத்தாவின் மணிமொழி

புவனமனைத்திலும் ஊடுருவி நிற்கும் சத்தியப்பொருளை நேருக்கு நேர் காண விழையும் ஒருவன், படைப்பில் மிகத் தாழ்ந்த படியிலுள்ள உயிரையும் தன்னைப் போலவே நேசிக்கும் ஆற்றல்பெற்றவனாகும். அவன் வாழ்க்கையின் எந்தக் துறையிலிருந்தும் விலகி நிற்கமுடியாது. ஆகையினாலேயே, சத்தியத்தில் எனக்குள்ள பற்று என்னை அரபியலும் துறையற்றதுக் கொண்டுவந்து சேர்த்தது. சமயத்துக்கும் அரபியலுக்கும் சம்பந்தம் தலையென்று கூறுவோர் சமயத்தைப் பற்றி ஒன்றுமறியார் என்று நான் தாழ்மையுடன்-ஆனால் சிறிதும் தயக்கம்மின்றிக் கூறுவேன்.

ஆதமக் தூய்மை செய்துகொள்ளாத வரையில் உலகிலுள்ள ஒவ்வோர் உயிரினிடத்தும் தன்னை ஒன்றுபடுத்திக் கொள்ளுதல் இயலாத காரியம். ஆதமக் தூய்மை யுடைய அறிவினா தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்கலாமென்று என்னுடையது வெறும் பகற் கணவாகவே முடியும். இதய பரிசுத்தம் இல்லாதவன் ஒரு நாளும் இறையியாளிகளை இயலாது. ஆதமக் தூய்மை பெறுவதின்றால் வாழ்க்கையின் எல்லாத் துறைகளிலும் தூய்மை பெற்றே யாகவேண்டும். சத்தமும் அச்சத்தும் எளிதில் பரவும் இயல்புடையன வாழ்வின், ஒருவன் தன்னைத் தூய்மைப் படுத்திக் கொள்ள முயலும்போது தன்னைச் சுற்றிலும் தூய்மை உண்டாக்கி கிறவனுக்குள்ளும்.

அமைந்துள்ளன. புதிய உலகம்களையும் தெரிந்துகொள்கையும் ஆசிரியர் கூறிச்சொல்கிறார். எடுத்துக்காட்டாக “எடுப்பார் தம் கைப்பிள்ளை இளமை” எனப்பிடிக்கப் புகியினை யோ பரி கொடுப்போம்” “கடல் நீரில் விட்டெறிந்த தெகவங்காய்போல், காண்கின்ற இவ்விலங்கைச் சிற்றநாடு” இவை நம் உள்ளத்தைப் பிணிக்கின்றன.

ஆசிரியர் கும்பகருணை புதிய உருவில் நம் நெஞ்சத்தில் நினைப்பெறச் செய்வதில் வெற்றி பெறுகிறார். இத்தகைய புதிய நூல்களைக்கவிகுர் தமிழிலக்கிய வரையில் சேர்க்க வேண்டுகிறோம். கனதைச்சுவை குர்க்குடிலித் தோர் நல்விருந்தாகும்.

—த. மணிமாறன், எம். ஏ.